

Tecken

En sen kväll i slutet av oktober faller löven sakta ner i Rebeccas trädgård. Det är allahelgonhelgen och även halloween. Nere i Borrby är det alltid höst känns det som. Rebecca sitter framför brasan med en filt och dricker varm choklad i koppen hon fått av sin mamma. Rebecca drar åt sig filten och dricker en klunk choklad. Varm choklad är det bästa Rebecca vet på hösten. Hon är själv hemma, hennes pappa jobbar sent idag och hennes mamma skulle åka bort.

Rebecca tog fram sin bok som hon hade vid filten. Hon var redan på kapitel 6 trots att hon hade börjat för bara en stund sedan. Hon skulle precis börja läsa när nåt pep till. Det var hennes mobil, ett sms. Längst upp på skärmen kunde hon läsa att det var från hennes pappa. Rebecca läste sms:et långsamt. Hennes pappa hade skrivit att han skulle jobba över till nästa dag.

Hon suckade och bestämde sig för att ringa Tyra som var hennes bästa vän. Inget svar. Hon lämnade ett röstmeddelande och la sedan på. Hon tog upp boken igen och skulle börja läsa när mobilen ringde. Det var Tyra! Hon svarade och de pratade i stund. När hon la på igen gick hon in på sitt rum och packade sin väska, hon fick stanna över hos Tyra idag. När hon var färdig packad skulle hon gå och släcka brasan. Men när hon kom fram till brasan var den redan släckt, hon visste att hon inte hade släckt den. Men hon kunde inte komma på hur den kunde vara släckt. Hon tänkte inte så mycket mer på det, så hon gick mot dörren, tog sin väska och gick ut. Hon låste dörren och väntade på trappan på Tyra. Dem skulle mötas upp här vid hennes dörr och sedan gå hem till Tyra. Tyra bodde på gatan bredvid så det var inte särskilt långt. Efter en stunds väntande så kom Tyra. Men hon gick förbi henne.

Rebecca sprang ikapp Tyra men när hon väl kom ikapp henne så såg hon inte henne längre. Hon var borta. Hon hörde sedan hur någon ropade hennes namn. Det var Tyra. Rebecca sprang fram till Tyra och kramade henne. Rebecca sa:

- Varför sprang du förbi mig?
- Vad då förbi dig? Jag kom ju precis!
- Men du sprang ju här precis!
- Haha nej, här är ingen som sprungit förbi dig

Rebecca sa inget. Tyra svarade då:

- Ska vi gå då? Pappa sa att det skulle börja regna om en stund så vi kanske ska skynda oss.
- Ja.

Precis när de börjat gå fick Rebecca en droppe på pannan. Hon sa:

- Nu får vi skynda oss så vi inte blir blöta!
- Rebecca och Tyra sprang hem så fort de kunde.

När dem kom hem tog de fram popcorn och kollade på en film. De kollade på Madagaskar 3. Visst, det var en film för lite yngre barn, men Rebecca och Tyra är 13 år och de tycker inte att dem är för stora för att se den. Nån timme senare när filmen var slut hade Tyra redan somnat, det var bara Rebecca vaken i hela huset. Hon försökte sova och efter en stund så somna hon med.

Men det varade inte så länge, ett högt dån lät. Rebecca vaknade med ett ryck. Hon kisade mot Tyra. Tyra sov fortfarande. Rebecca som bara hade hunnit sova i några minuter innan dån lät såg ett ljus lysa upp ifrån köket. Eftersom hon inte var hemma vågade hon inte gå mot köket. Hon låg kvar i sängen. Hon försökte somna om men det gick inte. Hon kollade på Tyras klocka, hon såg inte vad klockan var för det var så mörkt i rummet. Hon tog upp mobilen för att kolla istället. Hon bländades av ljuset från mobilen. Hon försökte se vad det stod, klockan var 00:00 exakt.

Rebecca la mobilen igen på Tyras nattduksbord. Hon vaknade sedan av att nån säger hennes namn. Tyra sa nåt som hon inte uppfattade.

- Rebecca? Lever du? Haha, svara mig din sjusovare!
- Hm, ja ehm e.
- Vad säger du?
- Oh eh hej...
- Du har sovit ändå till nu!
- Vad är klockan då?
- Tolv.

Rebecca svarade inte. Hon tyckte det är konstigt hur klockan kunde vara tolv, precis som när hon kollade klockan sist.

- Rebecca, din mobil har ringt två gånger men du har inte varit vaken så jag har inte svarat.

Rebecca tog tag i sin mobil och kollar, två missade samtal från pappa. Hon ringde pappa. Bara nån sekund senare la hon ner mobilen igen.

Mormor hade gått bort. Pappa jobbar på en begravningsbyrå och hade då precis fått veta att mormor har gått bort. Pappa behövde även jobba två extra dagar för att den nya chefen ville inte låta pappa vara hemma lika mycket som han var innan. Rebecca älskade sin mormor mer än något annat. Men nu var hon borta.

Rebecca tog sin väska och sa en enkel mening till Tyra:

- Jag går hem!

Rebecca sprang hem så fort hon kunde. Tårarna rann ner för kinderna.

Innan hon visste ordet av det var hon redan hemma. Hon tog fram nycklen från ytterfacket på väskan. Hon skulle precis sätta in nycklen i dörren när hon såg att dörren inte var låst..

Rebecca satt i köket och tänkte på mormor. Varför skulle det vara just nu, precis i den här månaden. För ett år sedan dog morfar också i oktober. Rebecca kunde inte förstå hur det kunde vara möjligt, med ett års mellanrum.

Rebecca gick till kylskåpet och letade efter nånting hon kunde äta. Hon hittade ett paket med köttbullar som hon kunde värma. Hon tog fram pasta och satte igång spisen. Hon läste på förpackningen till pastan och började koka pastan. Rebecca skulle kolla till köttbullarna i mikron när hon insåg att hon hade satt tiden på trettio minuter så köttbullarna var helt svarta. Rebecca tog ut köttbullarna och suckade högt. Hon slängde köttbullarna och gick till pastan. De hade hon överkokt. Hon hällde ut pastan i vasken. Hon bestämde sig för att kolla i skafferiet om hon hade några mackor hemma. Hon hade det!

Hon skulle börja äta mackan när hon såg en grön fläck, mögel. Hon slängde mackan och gick rakt in på hennes rum och kastade sig i sängen. Hon gav upp.

Hon vaknade med ett ryck och kollade klockan, den var 00:00. Igen. Rebecca satte sig upp i sängen och gnuggade sig i ögonen. Hon kunde inte somna om igen. Hon tog fram sin bok, tände läslampan och läste en stund. Efter en halvtimmes läsning var boken slut. Rebecca kände sig trött nu så hon släckte lampan och somnade.

Rebecca vaknade och kollade på sin mobil. På skärme stog det att klockan var 10:42 och det var datumet 31 oktober. Halloween. Rebecca gillade inte alls halloween, inte när alla knackade på dörren och ville ha godis. Det ville ju Rebecca ha för sig själv. Hon gick ut till köket och såg på brasan. En liten gnista lös fortfarande från brasan så hon gick fram och släckte den.

Det knackade på dörren. Rebecca ville inte öppna för det var antagligen nån som gick bus eller godis. Men hon gick ändå för att se för klockan var ju bara 14:28 och hur ofta går man bus eller godis så tidigt på dagen? Hon gick raskt fram mot dörren och öppnade dörren hastigt. Där... där stod pappa. Han var äntligen hemma från jobbet. Rebecca slängde sig i pappas famn. Som hon saknat honom.

Dem satt inne i köket och åt lunch, och väntade på mamma. Rebecca och pappa skulle hämta mamma på flygplatsen om en timme. Dem åt makaroner och köttbullar. Den maträtten Rebecca inte lyckades så bra med att laga. Rebecca älskade pappas pasta, den var speciell på något sätt.

-Rebecca, vi måste åka nu.

- Har det redan gått en halvtimme?

-Ja.

Tjugo minuter senare var de på flygplatsen. Rebecca hade aldrig längtat efter någon såhär mycket som hon längtade efter att få träffa mamma nu. Rebecca försökte kisa för hon trodde att hon såg nån en bit fram som liknade mamma. Personen närmade sig fortare än hon trodde. Personen sprang mot henne. Det var mamma. Rebecca började

också springa. Fortare än hon sprang nu hade hon aldrig sprungit kändes det som. Hon slängde sig i mammas famn. Mamma kramade Rebecca hårt och länge. När dem var färdigkramade gick dem tillsammans till pappa. Mamma och pappa kramades och sedan gick alla ut till bilen.

När Rebecca och hennes familj var hemma igen satt de sig i köket och diskuterade saker om mormor. Pappa började att berätta det han fått veta.

- Rebecca jag tänkte berätta för dig om hur mormor dog...

Hon hade cancer.

- Hur vet du det?

-Hon skrev ett brev till oss, hon visste att hon var döende så hon skrev det brevet till oss för att berätta saker och ting. Jag har redan läst det men du kan få läsa det om du vill.

Rebecca tog brevet och läste det. När Rebecca läst klart brevet log hon. Mormor skrev i brevet att hon skulle lämna tecken på att hon alltid skulle vara vid Rebeccas sida. Hon visste nu varför brasan släckts, dörren varit öppen och vem det var hon sett springa förbi när hon väntade på Tyra.

Agnes Göransson klass 6A Fredssdalsskolan